

FEKETE VINCE

Aurora astralis

„Az alvás köti össze (...) a férfit és a nőt...”

Annelies Verbeke

Jaj, *nem alszom el, már azzal sem
 alszom el, sehogy sem alszom
 el, de most majd mindjárt
 elalszom¹, lehunyom a szemem
 és elalszom, nem nyitom ki
 és elalszom, nem kelek fel
 és elalszom, nem mozdulok
 és elalszom, nem gondolok most
 semmire, nem figyelek most semmire
 és elalszom, már öles fahasábok
 égnek egy kandallóban és én
 alszom, a lángok körbenyaldossák
 a méteres fákat, már alszom,
 hallgatom a fa pattogását, alszom,
 bámulok a kiáramló fénybe,
 alszom, a petróleumlámpa világánál
 lapozgatok, bort forralok, alszom,
 együtt vagyunk, veled vagyok, alszom,
 kortyolgatunk, egymás szájába
borkortycsókolunk, alszom, nézzük,
 ahogy kibuggyan, ahogy lefolyik
 az ajkakon, az állon, be a nyakba
 vékony vörös erecskékből,
 lenyalogatjuk egymásról lassan,
 komótosan, csillogó szemekkel,
 újabb kortyokat viszünk szájból
 szájba, apró kortyocskákban,
 a fülcimpát, a nyakat, a nyakszirtet
 nyalogatjuk, szopogatjuk, elkalandozunk
 a nyelveinkkel, közben a kezek is
 kalandoznak már a sliccen, a szoknya
 alatt, a bugyiban, alszom, simogatva,
 becézgetve egymást behajolunk a másik
 elé, körbenyalogatni, befalni, szopogatni,
 rágogatni, harapdálni, simogatni,
 masszírozni, dörzsölgetni, csapkodni
 a nyelvvel, csónakázni a mélyedésben,
 a vágtában oda-vissza, fel-felpillantunk
 az arcra közben, látni az összeszűkülő
 szemeket, ajkakát, érezni a végigfutó,*

¹ Szeifert Natália: *Az altató szerekről*

áramütésszerű rángásokat, alszom, faljuk egymást vadul, miközben finom-finom mozdulatokkal ujjazunk körkörösén, majd mélyen, kapkodó lélegzettel és meg-megszakadó, ki-kitörő sóhajokkal, jaj, meddig lehet még húzni, fokozni, meddig lehet még egymást feszíteni, ellentétesen fordulva, egy ütemre, vadul, majd hitelen megállni picit, majd újra nekifogni, s hallani, amint azt mondja zihálva, hogy még jobban, teljes erőből, még erősebben, miközben az történik egyre féktelenebbül, a nyakat harapdálva, harapva, mint aki át akarja roppantani a másik torkát, egyre eszeveszettebbül vágtázni, futni, rohanni, elképesztő ütemben, érezni a növekvő feszültséget, majd egyszer csak, mint egy rettenetes erejű villámlás, nagyot sikoltva, sikoltozva, hörögve, jajistenemet kiabálva, egymásba halni lucskosan és pulzálva, majd egy ütemben, egy ritmusban, eggyé válva, összeforrva pihegni és elernyedni, befedve egymás testét hallgatni ezt a lüktető pulzálást, a véráramokban surrogó vér lassan csendesedő monotóniáját, aztán felkelni, aszalt gyümölcsöket, diót,ogyorót, sajtot rágcsálni, hallgatni a szél süvítését, vonítását a kéményben, a kürtőcsőben, a kutyák ugatását távolról, az éjfél hangjait, felöltözni, új évet köszönteni kigyalogolni a vaksötét éjszakába, csak a hófény meg a hold fénye világítana, bámulni a távoli hegyek kéken-feketén derengő csúcsaira, meghemperegni a friss hóban, megmosni, végigdörzsölni az arcokat, kezeket a szűz hóval, visszabandukolni a házba, koccintani a bádogcsuprokkal, a fűszeres, forralt borral, megrakni jól a kandallót fával, feltölteni a csebret vízzel, megszórni virágszirmokkal, kézben a csuprokkal, egymást átölelve belelépni a jó meleg vízbe, lemosni egymás testét, majd végigmasszírozni, végignyalogatni tetőtől talpig a másikat, összefonódva, egymást ölelve, csókolva hatalmas,

bolyhos csörgékbe csavarni a testeket,
elfújni a lámpást, egymást öelve,
simogatva, egymás karjában pihegve
hallgatni, míg csak egészen
el nem nyom az álom, a szél
játékát az ereszről lecsüngő
jégcsapokon, mint a hárfákon,
és aludni, aludni,
aludni...

